

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1448/2021
18.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ. бр. 1351/21 од 23.12.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године, у седници већа одржаној 18.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ. бр. 1351/21 од 23.12.2021. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године и **УТВРЂУЈЕ СЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године у корист окривљеног АА повређен закон из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу 1К. бр. 149/21 од 18.05.2021. године, према окривљеном АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, коју меру ће суд обуставити када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године усвојене су жалбе бранилаца окривљеног АА и решење Основног суда у Нишу 1К. бр. 149/21 од 18.05.2021. године је преиначено, тако што је Виши суд у Нишу окривљеног АА на основу члана 423. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку ослободио од оптужбе да је учинио противправно дело у закону одређено као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и према окривљеном укинуо притвор одређен решењем судије за претходни поступак Основног суда у Нишу 1Кп. бр. 169/20 од 03.08.2020. године са исправком решења од

10.08.2020. године, а последњи пут продужен решењем Основног суда у Нишу 1К. бр. 149/21 од 18.05.2021. године, па је окривљени пуштен на слободу. Трошкови првостепеног кривичног поступка падају на терет буџетских средстава првостепеног суда о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Против пресуде Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев за заштиту законитости и утврдити повреду закона у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, разматрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаном пресудом Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године повређен закон у корист окривљеног тиме што је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело из члана 138. став 1. Кривичног законика (КЗ), чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, док је ставом 2. истог члана прописано да ко дело из става 1. учини према више лица или је ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

Из предлога за изрицање мере безбедности произилази да је окривљеном стављено на терет да је у стању неурачунљивости, услед душевног обољења шизофрене психозе параноидног типа угрозио сигурност оштећених радника Апелационог суда у Нишу и раднице Основног суда у Нишу претњом да ће напасти на њихов живот и тело, на тај начин што је у писарници Апелационог суда у Нишу предао поднесак у коме стоји да ће „радници Апелационог суда у Нишу да буду убијени, а њихова тела ће да буду стављена у крематоријум, а они ће званично да се воде као нестала лица...“ а који је поднесак примио пријемни радник писарнице Апелационог суда у Нишу, оштећени ББ и који је о садржини истог одмах обавестио судску управу и то радницу, оштећену ВВ, заменика административно-техничког секретара суда, а она након прочитане садржине поднеска заменика секретара суда, оштећену ГГ, а она судију Снежану Милошевић заменика председника суда... и два поднеска од којих је у једном написао „радница основног суда ће ускоро да буде убијена, а њено тело ће да буде спаљено у крематоријуму, а она ће званично да се води као нестало лице...“ а које поднеске је примила радница писарнице Основног суда у Нишу, оштећена ДД која је о садржини истих обавестила судску управу, што је све код радника писарнице Апелационог суда у Нишу, оштећених ББ, ВВ, ГГ, као и раднице Основног суда у

Нишу ДД изазвало осећај страха, узнемирености и несигурности, чиме је извршио противправно дело које је у закону одређено као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Дакле, у предлогу надлежног јавног тужиоца за изрицање мере обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи наведено је да је претња упућена радницима писарнице Основног и Апелационог суда у Нишу, која околност указује да је претња упућена према више лица и то групи лица која се може идентификовати, при чему је поступајући тужилац поименично и навео запослене као припаднике одредиве групе код којих припадника су претње извазвале осећај страха, забринутости и узнемирења, како се то основано истиче у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца.

Стога, окривљени није изрекао претњу према неодређеној групи лица са неодређеним бројем припадника, већ је тачно дефинисао групу лица којима се претња упућује, тако да су оштећени као пасивни субјекти могли да се препознају као лица којима се претња упућује од стране окривљеног, а осим тога, поступајући тужилац је поименично именом и презименом навео лица која су и саслушана током вођења кривичног поступка у својству оштећених и код којих је претња изазвала узнемиреност.

Имајући у виду радњу кривичног дела из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, самим дефинисањем групе лица којој је претња упућена произилази да претња није упућена неодређеном кругу лица како то неосновано закључује Виши суд у својој пресуди услед чега је погрешан закључак Вишег суда у Нишу да описано дело није кривично дело, па је на наведени начин по налажењу Врховног касационог суда, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у корист окривљеног.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, те како је захтев поднет на штету окривљеног на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу Кж.2. бр. 197/21 од 20.08.2021. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у корист окривљеног АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**